

עמ"ת 60128/06 - אריק לזרב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 60128/06 לזרב נ' מדינת ישראל
בפני כב' השופטת תמר נאות פרוי
העורר אריק לזרב
נגד מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

בפני עירע על החלטת בית המשפט השלום בחיפה (כבוד השופט ברסלב) בעמ"ת 13-03-12970 מיום 14.6.8, אשר במסגרתה נדחתה בקשהו של העורר לעION חוזר בתנאי מעצר הבית בהם הוא נמצא, באופן שיבוטלו כליל תנאי מעצר הבית, ולחופין - יצומצמו לשעות הלילה בלבד.

רקע כללי -

1. ביום 7.3.13 הוגש נגד העורר כתוב אישום המיחס לו עבירות של תקיפת שוטר בניסיבות מחמיות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו וחבלה ממיזיד לרכב.
2. כפי שנטען בכתב האישום, הנסיבות אשר בעטיין הוגש כתוב האישום היו הבאות:
3. بتاريخ 1.3.13 סמוך לשעה 02:00 שבה העורר ביחיד עם נאשם נוסף בשם דימיטרי (להלן: "דימיטרי") יחד עם גברת בשם דריה (להלן: "דריה") בבתו של העורר, בקומת הרבייה ברחוב אלנבי 86 בחיפה. בשעה 02:55 התקבלה שיחה למשטרת ישראל בדבר קולות מזיקה רמים שבקו ממדירה, ובעקבות זאת הגיעו לבניין שני שוטרי סיור, בניידת משטרתית אותה חנו סמוך לבניין. הסירים דפקו בדלת הדירה של העורר, הזדהו כשוטרים וביקשו לפתוח את הדלת. העורר ודימיטרי סירבו לפתח את הדלת ואף הגידלו לעשות והשליכו שתי אבני מלחון הדירה אל עבר הנידת שחנתה למטה, תוך גרמו לניפוץ השימוש האחורי של הנידת. הסירים עזבו את הדירה, ניגשו לנידת וכאשר ראו שימושה הזעיקו למקום צוות שוטרי סי"ם. השוטרים והסירים עלו שוב לדירה, דפקו על הדלת והזדהו כשוטרים אךשוב - העורר, דימיטרי ודריה לא פתחו את הדלת. במצב דברים זה הצוות החליט לפתח את הדלת באמצעות כלים. במהלך הניסיון לפתיחת הדלת באמצעות לום, קופפו השוטרים את החלק העליון של הדלת, כך שנוצר מרוחך בין החלק העליון של הדלת לבין המשקוף. העורר ודימיטרי בשלב זה ריססו לעבר השוטרים תריסים גז מסוג שאינו ידוע, דרך המרוחך שנוצר בדלת - וגרמו לשוטרים לתחשנות צריבה בעיניהם וברגון. כעבור זמן מה הגיע לדירה אביו של העורר, אשר שוחח עם העורר מבעד לדלת ובעקבות הדברים נפתחה הדלת והצוות המשטרתי נכנס אל תוך הדירה. בשלב זה השוטרים ביקשו לעצור את העורר ואת דימיטרי, וכאשר אחד השוטרים ניסה לאזוק את העורר הוא השתולל, הניף את ידיו, דחף את השוטר, בעט בשוטר אחר והסיר את מסכות האב"כ מפניהם של שני שוטרים נוספים (מסכות אותן הם עטו על פניהם כאשר החלה מתתקפת תריסים הגז). בסופה של תהליך הצליחו השוטרים להוביל את העורר, דימיטרי ודריה לתחנת המשטרה. טענה נוספת בכתב האישום אינה שבמהלך

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - או. co.verdicts ©

ההובלה אמר העורר לדימיטרי ולדריה לומר שהם ישנו וכי הם אינם יודעים דבר, במטרה להניע אותם למסור גרסת שקר בחקירה בתחנת המשטרה.

4. על רקע תיאור האירועים הנ"ל - המפורטים בכתב האישום - הוגש כתב האישום הכלל את העבירות שצינו בפתח.
5. بد בבד עם הגשת כתב האישום הוגש העורר כנגד העורר בקשה למעצרו עד תום ההליכים.
6. בשלב הראשון, בהחלטה מיום 19.3.13, קבע בית המשפט הנכבד כי קיימות ראיות לכואורה; כי קיימת עילת מעצר ובהעדר חלופה הורה בית המשפט על ערכיבת תסקירות מעצר והורתה של העורר במעצר עד שתושלם הוכנת התסקירות.
7. בהחלטה שנייתה בערר שהוגש בהתייחס להחלטה הנ"ל, נקבע כי עד להשלמת הוכנת התסקירות ישאה העורר במעצר בבית בפיקוח אביו ושני מפקחים נוספים.
8. לאחר הוכנת התסקירות ולאחר שכבוד בית המשפט קמא קיים כמו וכמה ישיבות עוקבות באשר לחולפת המעצר ושינויים תכופים בזחות המפקחים - נמצאה חלופה שסיפקה מענה לאינטראסים המתגושים, והוא - מעצר בית בבית אביו של העורר, בctrine לאיזוק אלקטרוני, כאשר במהלך שעות הבוקר העורר ישאה יחד עם אמו במתפירה שם היא עובדת וסיע לה.
9. בשלב הבא, בהחלטה מיום 5.11.13 הוסר האיזוק האלקטרוני.
10. ביום 8.4.14 בדיוון שהתקיים בבקשתה שהגיש העורר לבטל את תנאי מעצר הבית, קבע בית המשפט קמא כי אין לבטל את התנאים אך הוסיף חلون התאזרחות נוספת.
11. ערר שהוגש לגבי החלטה זו, מיום 8.4.14, נדחה בהחלטתי מיום 28.4.14, אם כי ביקשתי לעורר תסקירות מלאים לגבי העורר - אשר יכול הערצת מסוכנות עדכנית שכן התסקרים ששימושו את בית המשפט קמא עד אותה העת היו "תשנים" שהוגשו באפריל 2013. עוד מצאתי להרחיב את חلون ההטאזרחות כך שהוא יסתהים כל יום בשעה 20:00 (במקום בשעה 17:00).
12. ביום 29.5.14 הוגש התסקיר המשלים המבוסס על פגישה עם העורר ואמו (להלן: "**התסקיר המשלימים**"). בתסקיר מצוין כי משימת הפיקוח מקשה מאוד על המפקחים, הנדרשיםollo ללוות את העורר מידיו למוקם העבודה (ביחד עם האם במתפירה) וחזרה ממנו. עוד צוין כי המפקחים מתקשים לקיים את תנאי הפיקוח בשעות הערב כיוון שהצורך לפתח על העורר מונע מהם פעילויות שונות בשעות שבהם העורר אמר להימצא בבית. עוד מצוין בתסקיר שהעורר הביע את רצונו לצאת ולמצוא עבודה חדשה אף להתחיל ללמידה טבחות במלון בחיפה. מצוין בתסקיר שהעורר מסר שהוא חדל לקיים קשרים חברתיים בעלי גון שלילי ואני צריך אלכוהול.
13. בהקשר זה, עורך התסקיר ציין כי העורר לא היה בהליך טיפולו כלשהו במהלך השנה الأخيرة, כאשר שלל בעבר כל הצעה טיפולית והכחיש שקיים צורך להיעזר בגין מالتزען - וכן קיים קושי לאמוד את הסיכון הפסיכיאטרי העכשווי הטמון בהתנהגותו ולא ברור אם ערך שינוי כלשהו בדףו בהתנהגותו.
14. זו העת לציין כי כאשר מתייחס קצין המבחן לכך שהוא אינו בטוח שנערך "שינוי בדףו ההתנהגות", אז שכונתו היא לדפוסי ההתנהגות שפורטו בתסקרים הקודמים אשר מלמדים על ההתנהגות פורצת גבולות ומוסכנות בינוינה עד גבואה לביצוע עבירות דומות.

15. עם זאת, מסכם קצין המבחן את הتفسיר העדכני בכך שהוא מציין שהעורר נמצא מזהה למלואה משנה בתנאי מעצר בית משתנים, ללא כל הפרה - ולכן שירות המבחן ממליץ לאפשר לעורר לצאת לעובדה ללא ליווי מפקחים ולהותיר אותו במעצר בית ליל בלבד, תוך חתימה על עربויות מתאימות.

16. לאחר הגשת הتفسיר המשפטים הוגשה שוב בקשה לעיון חוזר מטעם העורר ובה הוא ביקש לבטל כליל את תנאי מעצר הבית, ולחילופין - להורות על מעצר ליל בלבד.

ההחלטה נשוא העורר וטענות הצדדים בערר -

17. ביום 8.6.14 ניתנה ההחלטה בבקשתה האחורונה לעיון חוזר - היא ההחלטה נשוא העורר הנוכחי.

18. בהחלטה סוקר בית המשפט קמא את השתלשלות העניינים ולא אחזoor על הדברים.

19. באשר לתفسיר המשפטים מיום 29.5.14 מציין בית המשפט קמא כי לא ברור לו כיצד האמור בו מתיחס עם שני הتفسירים המקוריים, אשר בהם צוין כי מדובר בעורר עם דפוסי התנהגות פורצי גבולות מגיל צעיר, מאפיינים אני סוציאליים באישיותו, דפוסים אלימים והעדר רתיעה מגורמי החוק ומסנקציות עונשיות. עוד צוין בתفسירים המקוריים כי קיים סיכון ביןוני עד גבואה להישנות התנהגות דומה - ولكن קבוע כבוד בית המשפט קמא כי הוא מתקשה לקבל את מסקנות הتفسיר המשפטים.

20. ממשר בית המשפט קמא וקובע, כיabisム לב לנזונים של העורר יש צורך בהמשך פיקוח ולא ניתן לבטל כליל את הפיקוח לפחות כל שעوت היום. עם זאת, לאור חלוף הזמן ובHUDER אינדיקציה לגבי הפרות, הורה כבוד בית המשפט כי העורר יהיה רשאי לצאת מביתו על מנת לעבוד ייחד עם אמו במתפרקה משעה 08:00 עד שעה 20:00, כאשר הוא יהיה רשאי לצאת מבית אביו שווה במעצר הבית, ללא כל פיקוח והוא יוכל לשוב לבית אביו ללא כל פיקוח, אך בעודו נמצא במתפרקה הוא יהיה בפיקוחה של אמו. יתר תנאי השחרור נותרו על כנמן.

21. בהודעת העורר שהוגשה לגבי ההחלטה הנ"ל טוען כי יש מקום לבטל כליל את תנאי מעצר הבית או לחילופין לצמצם את המעצר לשעות הלילה בלבד, ללא דרישת פיקוח במהלך שעות היום ולא הגבלת שהייתו של העורר במקום עבודתה של האם, בהתאם להמלצת שירות המבחן.

22. בא כוחו של העורר מתייחס לחלוף הזמן הממושך שבו שוהה העורר בתנאים מגבלים ומעלה טיעונים באשר לכרטוסם בתשתיית הריאיתית שחל לאור העובדה שהחלה שמיית הריאות בטיק העיקרי (כאשר עד כה התקיימו חמישה דינמי הוכחות והティק נקבע להמשך שמיית הריאות ליום 3.12.14).

23. המדינה סומכת ידה על החלטת בית המשפט קמא ועמדתה היא כי לא חל כרטוסם בתשתיית הריאיתית כנטענו.

דין והכרעה -

24. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועינתי במסמכים שבתיק החקירה מצאתי כי דין העורר להידחות ברובו, למעט הקלה מסוימת נוספת לצורך חיפוש עבודה והקלה מסוימת נוספת מבחן האב המפקח.

האם חל כרטוסם בתשתיית הריאיתית ?

25. בסעיף 30 להודעת העורר טוען בא כוחו של העורר כי חל כרטוסם בריאות התביעה לאור העדויות שנשמעו בטיק העיקרי מהן עולה ספק ממשי בדבר חוקיות הפריצה לדירה. עוד מציין בסעיף 30 כי הוואיל ויש ספק לגבי חוקיות הפריצה - אין שניתן אולי להבין את התנהלות העורר, שבאה בתגובה לפריצה לא חוקית לדירתו - וכן יש בכך כדי להחליש את עילת המסוכנות.

26. את מכלול הטענות יש לדוחות על הסוף - שכן הן לא הועלו בפניו כבוד בבית המשפט כאמור עבור למתן החלטה נושא העරר. הבקשה לבטל את מעצר הבית סמכה רק על הכספי המשלים של שירות המבחן ועל חלוף הזמן. לא ראוי בבקשתו או בפרוטוקול של הדיון שהתקיים בפני כב' בית המשפט כאמור דיון בסוגית התשתיית הראיתית. מכאן, שאין כל החלטה בהקשר זה שניתן לעורר עליה.

27. מעבר לכך, לאחר שעניינתי בתיק החקירה ואף בפרוטוקולים של החקירה בבית המשפט השלום, אשר שמע את התקיק העיקרי, לא מצאתי שחל כرسום בתשתיית הראיתית כנטען. אמנם ישנו כמה סתיות שהתגלו בונגעו לרכיבים מסוימים (ויבחר שהמדובר בנושאים שהיו בעיתיות מלכתחילה עוד טרם החלה שמייעת הראיות לאור דוחות הפעולה שקייםים) - אך עם זאת אין כדי לחיב את המסקנה שחל כרסום בתשתיית הראיתית בכל הנוגע לחוקיות הפריצה, ובוודאי שלא כרסום שיש בו כדי לחיב שקידלה מחדש בדבר קיומן של ראיות לכואורה.

28. בנוסף, לא מצאתי שהשאלה לגבי חוקיות הפריצה יכולה להוביל כהוא זה על השאלה אם אכן השיליך העורר את האבן על שימוש הנגידת - שהרי אירוע זה נעשה עוד לפני ה"פריצה". באשר לתשתיית הראיתית הלכאורית לגבי התזת הגז אל עבר השוטרים והאלימות במהלך המעצר, אשר בוצעו אחרי הפריצה - אז שאלות לגבי לא חל כרסום, למורת סימני השאלה שמעלה הסניגור לגבי חוקיות הפריצה.

29. לשאלת חוקיות הפריצה ייאמוך נכבד בעת ידרש בית המשפט בתיק העיקרי ליתן את פסק הדין, אך ככל שעסקינו בשאלה אם יש ראיות לכואורה בשלב זהה, אז שנקוטה של השאלה מצומצמת עד מאד.

30. יתרת מכך. במהלך הדיון הועלו טענות נוספות באשר לרכיבים נוספים בפן הראיתית, כגון - טענה לפיה חל כרסום בריאות בונגעו להשלכת האבנים - בכלל, זהות המஸיליך - בפרט.

31. מעבר להערת לייל לגבי כך שהטענות לא עלו בבית המשפט כאמור - אז שלא מצאתי שיש מקום להידרש לטענות שהועלו במסגרת הדיון בעל-פה שעה שהן לא פורטו בהודעת העורר. כפי שיש להקפיד עם המדינה שעה שהיא מנסה להעלות טענות שחוrogate מהיקף הבדיקות שモוגשות מטעמה, כך גם יש להקפיד טרם קיום דיון בטענות ש모ועלות מצד הנאשמים אשר לא מצויו ביחס להודעות העורר. מעבר לכך, ואף אם נדרש לטענה לגופה, עמדתי לגבי דומה לשנאמր לעיל לגבי נושא חוקיות הפריצה, דהיינו - שלא מצאתי שקיים כרסוםמשמעותי כנטען והקביעה לגבי קיומן של ראיות לכואורה נותרה על כנה.

32. בהקשר זה אוסיף כי לאחר הדיון, המשיבה הגיעו בקשה לצרף טיעון בכתב לגבי המחלוקת סביב טענת הכרוסום בתשתיית הראיתית. לא מצאתי לקבל את הבקשה - ולא ברור מדוע סבירה המשיבה שניתן להעלות טענות לאחר שהסתיים הדיון, ללא שיש לבא כוחו של העורר היכולת להתיחס למסמן.

33. עד כאן עמדתי באשר לטיעונים שמתיחסים לתשתיית הראיתית. הוואיל ומהדברים שנאמרו מעלה ברווח שקיימת גם עילת מעצר ברף מסוים דומה שאין צורך להזכיר מילימ' לגבי יסוד זה.

אם יש מקום להקלה בתנאי השחרור, שלא מחייב כרסום בריאות?

34. נותרה לדין השאלה אם יש מקום להקלה נוספת בתנאי השחרור, כפי ש牒קע השouter, בשל חלוף הזמן, לאור הקשי של המפקחים, לאור כוונתו לחשוף עובדה לאור המלצה שירות המבחן.

35. עמדתי היא כי יש להקל אר במעט. יש מקום לאפשר לעורר פרק זמן בשעות הבוקר - ללא פיקוח - לצורך מציאת עבודה כפי שהוא טוען שכוכונתו לחפש, ויש לאפשר לו לשחות חלק משעות מעצר הבית ללא הפיקוח של האב.

36. נכון להיום, העורר מגע כל בוקר למתפירה שם עובדת אמו ונשאר אתה במשר כל שעות היום, עד חזרתו בערב לבית של אבו - שם הוא שווה עם האב בשעות הערב והלילה. העורר מסביר כי הוא חופשי לחשוף עובודה - בשיס לב למשמעות הכלכליות המctrברת של תנאי המctrר - שהחלה לפני שנה ושלושה חודשים. אני סבורה כי יש לאפשר לעורר להשתלב בעובודה, ולצורך כך יש לאפשר לו לחפש את אותה עובודה. לא אורה על פיקוח מצד האם במהלך החיפושים - שכן אז היא עלולה לאבד את מקום עובודתה.

37. מסקנתי זו סומכת על המלצה שירות המבחן, על כך שחלף פרק זמן ממושך מאז המctrר ועל העובודה כי לא נרשמה לחובת העורר הפרה של תנאי השחרור במשר כל הזמן כאמור.

38. אפשר לוחלון בכל יום - ללא פיקוח - ואני מקווה שהוא ינצל את הזמן למטרות המctrחות. ככל שהעורר ימצא בעובודה - הוא יוכל להגיש בקשה לעיון חוזר נוספת. פתיחתחלון זה מגלהת הקלה גם מבחינת המפקחת האםא, אשר מפקחת על העורר בשעות הבוקר ואחר הצהרים - בתקופה שהדבר יסייע לה המשיך ולקיים בקפידה את משימותיה כמפקחת.

39. בנוסף, על מנת להקל גם על המפקח הנוסף, האבא, אשר מפקח על העורר בשעות הערב והלילה, ועל מנת שיוכל אף הוא להתמיד במלאת הפיקוח, אורה כי גם בחלוקת משעות הערב העורר ימצא בבית של האב, אך ללא פיקוח של האב - כמובן, שהעורר יהיה אחראי בעצמו לקיום את התנאי בדבר שהותו בבית של האב.

40. יש בהקלות אלו כדי להעמיד את העורר במבחן - ואבקש להבהיר לו כי כל הפרה, ولو קלה, תגרור את הפקעת כל ההקלות שניתנו לו לאחרונה, ואולי אף תחייב להחזיר אותו למעctr בפועל.

41. המשמעות הינה כי התנאים יהיו מעתה כדלקמן:

העורר ישאה בבית אבו במעctr בית בכל יום משעה 08:00 עד שעה 20:00 ב�отקן למחרט.

משעה 22:00 עד שעה 08:00 - יפקח האב על העורר. כמובן, משעה 20:00 עד 22:00 העורר חייב להימצא בבית האב, אך האב לא חייב להיות שם ביחד עם העורר כמפקחת.

משעה 08:00 עד 12:00 יכול המבוקש לצאת מבית האב, ללא פיקוח, על מנת לחפש בעובודה.

בשעה 12:00 על העורר להתיצב במתפירה שם עובדת האם. משעה 12:00 עד 19:30 לערך ישאה העורר יחד עם האם במהלך - בפיקוח שלה. העורר יגיע בעצמו לבית של האב, על מנת להתחיל את מעctr הבית שם, בשעה 20:00.

מכאן שבמשך פרקי זמן ממושכים בכל יום העורר עדין בפיקוח האם והאב - וקיים קשר יומיומי עם המפקחים. האמור רלבנטי לגבי הימים א' - ה' בשבוע.

ביום שני ושבת - ימשיכו לחול התנאים שנקבעו בהחלטות קודמות.

ניתנה היום, ה' تمוז תשע"ד, 03 يول' 2014, בנסיבות הצדדים.

חתימה